

ЛАВСОН ФУСАО ИНАДА

ИЗ НАШЕГ ПОРОДИЧНОГ АЛБУМА

I

Пре раџа

„Пре рата”
то је Фрезно, кућа са дрвеном оградом,
два пса.
Блеки, мањи – мој,
Са присутим цревима
По поду аута, умро је на путу према ветеринару.
Џими, вучјак мог оца,
Није хтео да једе после евакуације.
Није хтео да живи са другим господаром.
Угасио се, претворивши се у кост и кожу.
Више него поносни,
Звали смо га пас једног господара.

II

Блатио

Блато у баракама –
Блатњава соба, одаја пуна блата.

Блато у рововима
око барака.

Блато у ципелама
Док марширамо ка мензи.

Блато у мочвари
Где мушкарци секу дрва.
Блато по шинама –
Испод натовареног вагона –
Утиснутих у блато тешким точковима.

III

Пустиињска ѿсма

1. Оно што смо сакупили

Пошто је мало тога имало да се ради,
Одвели су нас на стрелиште
Да сакупљамо чауре метака.
И кад су завршили, пустили су нас да по динама копамо
Не бисмо ли нашли какве ларве.

Пошто је мало тога имало да се ради,
Један од њих јурио је штене
Са спуштеним репом
И упуцао га право у главу.

2. Оклопи

Пустиињска корњача –
Нешто немо и чврсто –

Нешто да украси
Пустиињску јапанску башту:

Пуно кврга дрво, глатке
Чауре метака као оградица.

Чувар је
Смрскао једну корњачу
Оклоп је пукао и нешто слузаво из њега је исцурило.

3. Све је то нормално

Фазан је источњачка птица,
И сасвим је нормално
Што је један долетео у наш логор.
И, изнурени глађу,
Натерали смо фазана да
Заигра древни плес изнад ватре,
На црној плотни шпорета на угаљ.

4. Песма

Сва жива бића у кавезу
Чудно се понашају.
Нека пристану
Да групно буду пуштена
Из заточеништва.

5. Телад

Зато што зубар,
Логично, вози месарски комби,
Ја се возим са својим оцем
У кланицу поподне.

Ни чекићи, ни меци,
Нису могли да их натерају да затворе очи.

6. Он предаје

Он вади очи
Птицама, а чупа ножице
Гуштерима
И кажњава мраве
Посматрајући их кроз лупу.
Са мудрим погледом а дечјим лицем
Он предаје
О свачијем месту у природи,
И свему ономе што мора бити
Пренето другима.

IV

Песма о Чикагу

Када је опасност попустила,
Када су почели да нас поново сматрају питомима,
Мој отац и његови пријатељи
Пошли су возом у Чикаго
Због посла у фабрици
За паковање опруга.
Један пријатељ је тамо пустио бркове

И тражио да га зову Карлос.
И сви смо тамо направили дом
Са осталима нама сличним –
Пацовима, бувама, црнцима.

МЕРИ ОСТИН

ПЕСМА ПЛЕМЕНА ЧИПЕВА

Ово је песма племена Чипева која је певана младима како би их охрабрила и припремила, како за животи, тако и за смрти. Племе Чипева је некада насељавало области око Великих језера, док су данас расељени свуда по територији САД. Највише их борави у држави Канзас и на југозападу САД (Прим. аутора).

ПЕСМА ЧОВЕКА НА СМРТИ НА ТУЂОЈ ЗЕМЉИ

Ако умрем овде
На туђој земљи,
Ако умрем
На овој земљи коју не познајем,
Не бринем се, олуја,
Снажна олуја, вратиће ме кући.

Ако умрем овде, ветар,
Ветар који јури кроз прерију,
Одвешће ме кући.

Олуја и ветар
Исти су свуда.
Зар је онда важно
Што ћу умрети на туђој земљи?

ПЕСМА ПЛЕМЕНА СИЈУКС

ПЕСМА ВУКА

Вуком
Сматрам себе
Али јео ништа нисам већ дуго
И једва стојим.